

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu,

Wykład 16, Jozue

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

Jak długo? Tydzień? Półtora tygodnia? Na początek pomódlmy się razem.

Nasz łaskawy Ojciec w niebie, jesteśmy świadomi, że przeprowadziłeś nas przez ten tydzień. Doprowadziłeś każdego z nas do tego momentu w życiu swoją łaską, dobrocią i opieką, swoim miłosierdziem, a zwłaszcza swoją miłością do nas przez Chrystusa.

A Ojciec, modliliśmy się wspólnie, abyś nas dzisiaj pouczył, ożywił nasze serca, rozpalił płomień żaru, który w nas płonie. Ojciec, doskonale zdajemy sobie sprawę, że jest to czas w semestrze, kiedy ludzie są po prostu zmęczeni, znużeni i zestresowani, i pojawia się wiele niepokoju, ponieważ jesteśmy słabi, Panie, i jak bardzo Cię potrzebujemy. Dlatego wyznajemy tę potrzebę i po prostu prosimy Cię, abyś był obecny przy każdym z nas.

Pomóż tym, którzy zbliżają się egzaminy, i pomóż im znaleźć czas na naukę. Zachowaj nas w zdrowiu, ale nie tylko fizycznie, zachowaj nas w zdrowiu duchowym i odnowij serca złamane i zranione, modlimy się. Prosimy Cię o Twoje miłosierdzie w imię Chrystusa, amen.

Cóż, musimy trochę przejrzeć. Dokonujemy Podboju i Osiedlenia, co oczywiście oznacza, że za jednym zamachem stworzymy Księgę Jozuego. Weź udział w kursie z geografii historycznej, na którym trochę zwalniamy.

To prześlizgiwanie się i uderzanie w szczyty fal, gdy przeglądamy Stary Testament. A tak na marginesie, kilka rzeczy, tylko jedno pytanie. Co dotychczas osiągnięto dla narodu izraelskiego? Dotarliśmy już do końca Pięcioksięgu.

Co się stało? Co wyszło na tym egzaminie? Co Bóg uczynił dla swojego ludu? To nie jest pytanie retoryczne. Ożywić. Zgadza się, odkupił ich z Egiptu i przekazał im tę głęboką lekcję w swoim wybawieniu.

Nie dotarliśmy jeszcze całkowicie do ziemi obiecanej, ale przyglądamy się jej. Jasne, Saro. Dobrze, więc mamy tabernakulum, mamy ofiary, mamy pośrednika, mamy ustanowiony cały system oddawania czci, aby ci ludzie mogli zbliżyć się do Boga i w jakiś drobny sposób zacząć mieć doświadczenie powrotu do Edenu, do którego wszyscy dążymy przez cały ten okres pomiędzy Edenem a Księgą Rodzaju i tym, co mamy w Księdze Objawienia, Chelsea.

Tak, Bóg wspierał ich w potężny sposób przez pustynię, tę wielką, straszną i rozległą pustynię ze skorpionami, węzami i tak dalej, i tak dalej. Jasne, jasne, dobrze.

McKenny.

Tak, nie trać z oczu przymierza. To prowadzi nas z powrotem do Księgi Rodzaju, prawda? Przymierze zostało zawarte z Abrahamem i potem, oczywiście, przymierze na Synaju będzie się na tym opierać. Świetnie i cieszę się, że wróciłeś do Abrahama i przymierza, ponieważ za chwilę będziemy odnosić się do 15. rozdziału Księgi Rodzaju.

Coś jeszcze? Tak, Katie. Mamy Torę, która ma cały wachlarz zastosowań, kwestie etyczne, kwestie moralne, kwestie wyrażnie społeczne i obywatelskie, a następnie rzeczy, o których mówiła Sarah w kontekście rytualnej Tory i zbliżania się do Boga. Zatem Tora tam jest.

Coś jeszcze? Nic nie przychodzi mi do głowy. Jestem pewien, że jest wiele rzeczy, ale wszyscy, tak, wypełnił pewne obietnice dane Abrahamowi i teraz, gdy przeprowadzamy się do tej ziemi, zamierzamy to naprawdę spełnić w wielkim stylu, ponieważ pamiętajcie w Księdze Rodzaju 15 Bóg mówi „wiesz”, albo Abraham mówi: skąd będę wiedział, że zdobędę tę ziemię? A Bóg mówi, że będziesz zniewolony. Twoi potomkowie będą w niewoli przez 400 lat, ale ja cię sprowadzę z powrotem.

I tak to się rozwinie. Cóż, dobrze. Musimy zająć się innymi sprawami, kiedy tu rozmawiamy.

Jest to rodzaj technicznego terminu stosowanego przez biblistów. A tak przy okazji, tu na podłodze leży 35 centów, gdyby ktoś chciał trochę pieniędzy. Właśnie to widziałem.

Zobacz, jak szybko ludzie biegają po zajęciach. Czasami będziecie postrzegać to jako historię Deuteronomistyczną, a czasami będziecie postrzegać to jako historię Deuteronomistyczną. Istnieją pewne różnice techniczne, ale chcę tylko powiedzieć, że to jest to.

Kiedy spojrzymy na księgi Jozuego, Sędziów, 1 i 2 Samuela oraz 1 i 2 Królów, innymi słowy, obejmujące cały okres przebywania ludu w kraju przed wygnaniem, są one pisane z perspektywy tego, czy nie lud jest posłuszny przymierzu. A szczególnie do przymierza, jakie jest wyrażone w Księdze Powtórzonego Prawa. Tak więc, gdy ludzie patrzą na ten zakres ksiąg i ten okres, od Jozuego aż do końca 2 Królów i wygnania, nazywają to historią Deuteronomistyczną lub historią Deuteronomiczną.

Jak powiedziałem, może to być również jeden z nich. Więc miej to na uwadze. Od czasu do czasu będziesz widzieć to w skrócie DH.

Jest też kilka innych DH, którymi nie będziemy się zajmować. Ten, kiedy się do tego odwołuję, będzie odnosił się do całej koncepcji historii pisanej z perspektywy tego, czy ludzie dotrzymują przymierza, czy są posłuszni, czy nie. I oczywiście, jak wiadomo, w większości przypadków tak nie jest.

Dlatego doświadczają tego rodzaju rzeczy, które są nieodłączną częścią kar wymienionych pod koniec Księgi Powtórzonego Prawa, szczególnie w rozdziale 28. Jeśli byliby nieposłuszni, wybuchłaby wojna; nastąpi rozlew krwi; byłby głód; byłyby choroby i nieszczęścia; i wreszcie wygnanie. Więc miej to na uwadze.

To ważna rzecz. To znacznie bardziej skomplikowana kwestia, ale na razie tylko tym się zajmujemy. Druga rzecz, na którą chcemy zwrócić uwagę, dotyczy przede wszystkim kwestii geopolitycznych.

I chcę to trochę rozpakować. Podkreśl w myślach, że chcesz bardzo uważnie przeczytać paralelne fragmenty Starego Testamentu zawarte w fragmentach tekstu El Amarna. Możesz więc wrócić i przejrzeć je, jeśli jeszcze tego nie zrobiłeś.

Ale to, co dzieje się geopolitycznie w ziemi, która stanie się Izraelem, ziemi, którą Bóg im obiecał, zanim wejdą Izraelici, mamy cały szereg kananejskich miast-państw. Nie ma wielkich, dużych podmiotów politycznych. Zamiast tego są to dość małe miasta i otaczające je wioski, jeśli tak wolisz.

A to są jednostki geopolityczne w Kanaanie w tym konkretnym czasie. Kiedy czytacie teksty El Amarna, a tak przy okazji, są to listy, które znaleziono w Egipcie i opisują prośby, apele, skargi i frustracje ze strony władców miast-państw wysłanych z powrotem do Egiptu ze skargami że Egipt tak naprawdę nie robi tego, co powinien, aby kontrolować niektóre rzeczy, które dzieją się obecnie w Kanaanie. Bo jak widać, Egipcjanie teoretycznie mieli w tym momencie swój polityczny wpływ na Kanaan.

Ale jeden z faraonów ma na imię Echnaton i jestem pewien, że o nim słyszeliście, wspomnieliśmy o nim krótko, ale prawdopodobnie czytaliście też o nim na lekcjach historii, był znacznie bardziej zainteresowany rozwojem jakiejś forma monoteizmu, nie to, co znalibyśmy jako monoteizm Jahwe, ale on jest tak zajęty robieniem tego, że w pewnym sensie traci kontakt z tym, co dzieje się w Kanaanie i sprawy wymykają się trochę spod kontroli. I tak, przywódcy tych miast-państw piszą listy i oczywiście są to listy, które zostały znalezione, a następnie wiemy dużo o tej sytuacji, tak jak właśnie ją dla ciebie opisałem. Czy miałoby to sens, gdybym rozmawiał z tym po angielsku? Litera są pisane po akadyjsku i czasami, gdy patrzę na twarze, zastanawiam się, czy mówię po akadyjsku, nie żebym wiedział, jak to zrobić, ale w każdym razie tak właśnie jest.

także o grupie ludzi zwanej Habiru lub Apiru, co odnosi się do tej samej grupy ludzi. Różne sposoby transliteracji języków. Habiru, czyli sposób, w jaki opisuje się tych

ludzi, jak brzmią, co robią, możemy powiedzieć, że te dwie rzeczy, które tam zauważyłem, wydają się odnosić do pewnego rodzaju tożsamości etnicznej.

Nie wiem, jakie są tego granice, ale w niektórych tekstach są one opisywane w sposób, który sprawia, że myślimy o nich jak o grupie etnicznej, ale o pewnego rodzaju niewyraźnych granicach. Drugą rzeczą, na którą chcemy zwrócić uwagę, jest to, że niezależnie od tego, czy czytamy teksty „Newsy”, czy teksty „El Amarna” – oba odnoszą się do tych ludzi, wydaje się, że są oni w pewnym sensie ich nadrzędnym profesjonalistą i Zauważyłem tam ich rolę zawodową, coś w rodzaju wojska. Być może mogliby być odpowiednikami najemnych żołnierzy.

Nie wszyscy są niskiej klasy. Czasami czytasz, że oni wszyscy są ludźmi z niższej klasy, marginalizowanymi. To nie jest takie proste.

Dużo się przemieszczają. Często się przemieszczają, ale to chyba najlepszy sposób, aby je opisać. Oczywiście zawsze pojawia się to pytanie, ponieważ Habiru brzmi trochę jak hebrajski, prawda? I tak przez jakiś czas panowało pewne przekonanie, że kiedy Hebrajczycy weszli do Kanaanu, byli to Apiru i jest to po prostu inny sposób przedstawienia, innymi słowy, w innym języku, tytułu pewnej grupy ludzi.

Tak nie jest i włożono w to wiele pracy, aby wykazać, że słowo hebrajskie, jakie czytamy w tekście biblijnym, nie jest tym samym, co te Apiru. Powiedziawszy to, chciałbym o czymś pamiętać i myślę, że mówiłem to już wcześniej, ale powtórzę. Kiedy w Starym Testamencie używany jest termin hebrajski, zwykle pojawia się on, gdy obcokrajowcy odnoszą się do ludu Bożego.

W przeciwnym razie jak się nazywają? Izraelici. Jest to normalny sposób nazywania ludu Bożego, gdy widzimy ich interakcję, rozwój i poruszanie się w Pierwszym Testamencie. Izraelici, czyli dzieci Izraela, synowie Jakuba.

Ale kiedy cudzoziemcy mówią o nich jak o Egipcjanach, wiecie, czcicie Boga Hebrajczyków, albo kiedy dochodzimy do Filistynów, nazywa się ich Hebrajczykami. I tak może być, i znowu tu pojawia się być może: może być tak, że ta grupa ludzi, którzy przybywają do tej krainy, była rzeczywiście postrzegana przez osoby z zewnątrz jako przypominająca Habiru, którzy byli znacznie większą grupą ludzi. Czy to ma sens? Jeśli nie, proszę mnie zapytać.

To nie jest tak, że skończy się to jako pytanie w formie eseju na egzaminie, ale jeśli nie wyrażam się sensownie, proszę zapytać. W porządku, to ważne. Warto o tym pamiętać.

Następną rzeczą, którą musimy powiedzieć, jest po prostu to, co tutaj mam, a mianowicie, no wiecie, czasami, czytając Księgę Jozuego, ma się wrażenie, że, uch, w

ciągu sześciu tygodni zdobyli cały kraj zajęty. To nie do końca tak działa. Właściwie dotarcie tam zajmuje im około siedmiu lat.

Tak więc ma miejsce kilka znaczących bitew i dzisiaj porozmawiamy o kilku z nich, ale faktyczne rozstrzygnięcie toczy się po pewnym czasie. Ich główny obóz, ich obóz, w którym są w pewnym sensie umiejscowieni, skąd wychodzą i dokonują najazdów na ląd, faktycznie znajduje się w Dolinie Jordanu, w miejscu zwanym Gilgal, niedaleko Jerycha. Więc miejcie to również na uwadze, ponieważ myślę, że pomoże nam to w bardzo ważnej kwestii.

W zależności od tego, ile jeszcze będziesz czytać w odniesieniu do Starego Testamentu, mam nadzieję, że niezależnie od tego, jaki jest twój kierunek studiów, będziesz nadal czytać i studiować Stary Testament. Mam nadzieję, że to prawda. W końcu wiemy, jakie to jest fundamentalne.

Ale wiele rzeczy, które przeczytasz, w zależności od tego, w jaką wiedzę się zagłębisz, powie: cóż, Księga Jozuego i Księga Sędziów po prostu nie zgadzają się ze sobą. Po prostu tego nie robią. Są w niezgodzie i reprezentują dwie zupełnie różne sytuacje i dwie zupełnie różne tradycje.

Nie jest to prawdą, jeśli dokładnie przeczytasz te informacje, zwłaszcza jeśli zrozumiesz, że sprawy związane z ugodą trwały trochę czasu i nie zawsze kończyły się sukcesem. I tak naprawdę, kiedy dotrzemy do Księgi Sędziów, widzimy kilka powodów, dla których nie odniosła ona szczególnego sukcesu, ponieważ zdarza się, że od samego początku nieposłuszeństwa mają w niej pewne paskudne wzorce. Zatem miejcie to na uwadze nie tylko dzisiaj, ale także w przyszłym tygodniu.

Jaki dzień mamy dzisiaj? Czy to jest piątek? W przyszłym tygodniu też, prawda? OK, to prawdopodobnie następna kwestia, która nas najbardziej interesuje, gdy mamy do czynienia z Jozuem, ponieważ kiedy rozmawiasz z ludźmi, pierwszą rzeczą, która się pojawia, jest to, jak ten Bóg ze Starego Testamentu mógł nakazywać tego rodzaju co nakazał w sprawie wejścia i wytępienia Kananejczyków? To naprawdę problem. Zobaczmy więc, czy uda nam się to trochę rozpakować. Nie twierdzą, że znam tutaj odpowiedzi na wszystkie pytania, ponieważ nie znam Boga na wszystkie pytania.

Myślę jednak, że jest kilka rzeczy, które możemy powiedzieć w odniesieniu do tego, co ma do powiedzenia tekst. Zróbmy więc trochę z tekstem. Pierwszą rzeczą, którą musimy powiedzieć, jest to, że kultura kananejska była okropna.

Czytasz trochę pod kątem szerszego kontekstu kulturowego i tego, co wiemy z tekstów ugaryckich, które są w dużej mierze równoczesne z całym okresem, o którym mówimy, i okazuje się, że był to bardzo podły politeizm. Baal, Aszera, Mot, Anat i tak dalej, i tak dalej. Dzieje się też wiele rzeczy związanych z praktykami rytualnymi, które są rodzajem świętej prostytucji.

Rozmawialiśmy już trochę o tego typu rzeczach, ale teraz chcesz ponownie wyświetlić je na ekranie radaru — dwie rzeczy w tym względzie. Nie zamierzam teraz czytać Księgi Rodzaju 15, ale wróć i przejrzyj Księgę Rodzaju 15, ponieważ to, co mówi Bóg, gdy zrywa przymierze z Abramem, jest takie.

Wasi potomkowie będą zniewoleni przez cztery pokolenia, 400 lat. A potem sprowadzę cię z powrotem na górę. A potem mówi, że z powodu grzechu Amorytów jeszcze się nie dopełnił.

Innymi słowy, Bóg jeden wiedział, jak przerażająco okropna była ta populacja. Oni są ludźmi. Są tacy jak my.

Kiedy nie jesteśmy odrodzeni i nieodkupieni, jesteśmy w prawdziwym bałaganie i psujemy także sytuację innych ludzi. Ale w miłosierdziu Bożym dał im cztery wieki, zanim ich unicestwił. Sara.

Różnica między Kananejczykami a Amorytami. Oto szybka odpowiedź, chociaż jest trochę większa. Amoryci są w rzeczywistości grupą, która najwyraźniej przeniosła się na ten obszar z innego miejsca, z północy, północno-wschodniego wschodu .

I rzeczywiście, cóż, to zależy od tego, o czym mówimy. Jeśli mówisz o Babilonie, pochodzą z północnego zachodu. Są jednak bardziej mobilną populacją.

Jest to rodzaj ogólnego słowa odmiany ogrodowej, które odnosi się do ludzi żyjących zarówno po zachodnim, jak i wschodnim brzegu rzeki Jordan. Kiedy Izraelici spotykają Oga, króla Baszanu, i Sichona, króla Amorytów, oni również tam są. Wydaje się więc, że jest to szerszy termin obejmujący geografii i położenie geograficzne.

Kananejczycy zamieszkują zachodnią stronę Doliny Jordanu, więc jest tam ich najwięcej. Ale mamy tutaj do czynienia z wieloma niejasnymi granicami.

To dobre pytanie. W każdym razie inną rzeczą, na którą chcemy w tym kontekście zwrócić uwagę, jeśli chodzi o charakter ludzi, którzy tam byli, jest to, że nie zapominamy o incydencie z Księgą Rodzaju 19 oraz o Sodomie i Gomorze. To bardzo interesujący szkic miniatury.

I jak powiedziałem, kiedy rozmawialiśmy o tym incydencie, nie jest to tylko jeden grzech, który charakteryzował to miejsce. Zostały przesiąknięte strasznymi grzechami społecznymi, seksualnymi, ekonomicznymi, czy jakkolwiek to nazwać, grzechami. Cała kultura była po prostu zdegenerowana.

Więc miej to na uwadze. Księga Kapłańska 18,25 mówi o tym, że sama ziemia była tak zanieczyszczona, że Bóg wymiotował ludzi. Sama ziemia była tak skażona, że Bóg wymiotował ludzi.

Albo wymiotowałyby, powiedziałbym, ziemia zwymiotowałyby ludzi z powodu ich podłości. W świetle tego czytamy i zamierzam poprzeć nas Księgą Powtórzonego Prawa, chociaż technicznie rzecz biorąc, jesteśmy poza tym i sięgamy do Jozuego. Pozwólcie mi przeczytać te wersety, które tu wskazałem.

Kiedy Pan, Bóg twój, wprowadzi cię do tej ziemi, a potem sporządzi listę narodów, kiedy wyda je w ich ręce, w twoje ręce, a ty je pokonasz, wtedy będziesz musiał je całkowicie zniszczyć. Za chwilę wrócę do tego słowa. Hebrajskie słowo to haram.

Za chwilę do tego wrócę. Zaczynamy – koniec wersetu drugiego.

Nie zawieraj z nimi żadnego traktatu. Trzymaj się tego. I nie okazuj im litości.

Nie zawieraj z nimi małżeństw. Nie oddawajcie swoich córek ich synom i nie zabierajcie ich córek swoim synom. Tutaj w wersecie czwartym zaczynają pojawiać się powody.

Bo odwrócą waszych synów od pójścia za mną, aby służyli obcym bogom, a gniew Pana zapłonie przeciwko wam i szybko was zniszczy. To właśnie masz z nimi zrobić. Zburzcie ich ołtarze, rozbijcie ich święte kamienie, wytnijcie ich słupy aszery, spalcie ich bożki w ogniu, bo teraz zdobądźcie, bo macie być ludem świętym Pana, Boga waszego.

Pan, Bóg twój, wybrał ciebie spośród wszystkich narodów całej ziemi, abyś był jego ludem i jego najcenniejszą własnością. Pamiętajcie, że to sięga aż do 19 rozdziału Księgi Wyjścia i obietnicy, którą Bóg miał zamiar dać. Teraz Bóg mówi dalej, że nie wybrał tych ludzi, ponieważ byli naprawdę wielcy i wspaniali.

Mają twarde karki i twarde serca, ale Bóg w swoim miłosierdziu ich wybrał. Ale z powodu ich skłonności, które wszyscy mamy, gdyby byli otoczeni przez ludzi, którzy sprowadziliby ich na manowce, bardzo łatwo wpadliby prosto na coś takiego i Bóg o tym wiedział. To był jeden z powodów, dla których powiedziałaś, że musisz pozbyć się tych rzeczy, które sprowadzą twoje serce na manowce.

Teraz mówimy: „Och, czy to nie okropne?” Ale tak naprawdę powinniśmy powiedzieć, czy to nie straszne, że tak łatwo ulegamy pokusie znizania się do najniższego wspólnego mianownika? Czy to nie okropne? I Bóg naprawdę chronił tych ludzi, czyniąc to. To wcale nie ułatwia sprawy. Nie ułatwia to myślenia o tym, co się tutaj dzieje, ale mimo to uznajemy, że coś w byciu świętym ludem Bożym prawie

przekracza naszą zdolność zrozumienia, jak poważnie Bóg to traktuje i jak poważnie powinniśmy to traktować.

Oczywiście w naszych czasach i w naszym kontekście można to zrobić na różne sposoby, ale taki był jego plan na ten konkretny moment. Za chwilę będziemy mieli na ten temat więcej do powiedzenia, ale naszym zdaniem jest tu jeszcze tylko kilka kwestii. Tak, abyśmy nie pomyśleli, że jest to zemsta przeciwko wszystkim innym, zauważcie, co się dzieje.

Nawet jeśli w Izraelu są fałszywi prorocy, Powtórnego Prawa 13, pamiętasz ten fragment, kiedy go czytasz? Jeśli w Izraelu są fałszywi prorocy, prowadzący lud na manowce, powinni oni umrzeć. A potem, oczywiście, cały naród sam pójdzie na wygnanie i będzie cierpieć naprawdę okropne konsekwencje nagromadzonych grzechów, dosłownie, pokolenie za pokoleniem, pokolenie za pokoleniem. Zatem sam Izrael nie jest zwolniony z tego, co Bóg robi, aby zachować czystość i świętość swego ludu.

Teraz znowu możesz to przełożyć na dzisiaj. Dziś można o tym myśleć na różne sposoby, ale nie jesteśmy zwolnieni od tego, co Bóg robi, abyśmy byli Jego świętym ludem. I musimy potraktować to oskarżenie poważnie.

Powinniśmy uważnie żyć naszym powołaniem. List do Efezjan mówi to bardzo wyraźnie. W porządku, oto następny, którym chcemy się zająć, i jest to słowo herem .

Możesz postawić kropkę pod h, na wypadek gdybyś z kimś o tym rozmawiał. To tutaj . Wiem, że to pojawia się w codziennych rozmowach, ale tak jest.

Kiedy czytasz swój tekst, a jest tam mowa o tym mieście, na przykład Jerycho zostało przeznaczone na zagładę lub nieodwołalnie przekazane Panu na zagładę lub inną frazeologię w tym stylu, w zależności od tego, jakie tłumaczenie czytasz, tutaj jest słowo lub forma czasownika, która od niego pochodzi. I jak już wskazałem, oznacza to nie tylko oddanie na zagładę w wyniku przypadkowego kaprysu, jaki zdarzył się Bóg, ale kiedy czytasz to słowo i czytasz je w jego kontekście, dzieje się to w kontekście, w którym ludzie zostali celowo zbuntowani przeciwko Bogu, postępując wbrew temu, co powinniśmy wiedzieć z ogólnego objawienia w zakresie natury i charakteru Boga oraz tego, co jest dobre, a co złe. I oczywiście pamiętajcie Rzymian 2, nasze sumienia podpowiadają nam takie rzeczy.

Zatem herem lub czasownik yachirim pojawia się w tych kontekstach i w tych kontekstach są one przeznaczone na zniszczenie. Co ciekawe, zobaczymy to, kiedy zaczniemy mówić o podboju Jerycha, jeśli ktoś rozpoznaje, kim jest Bóg, rozpoznaje, kim są ci ludzie jako lud Boży i chce schronienia, te osoby to mają. Kto jest tego przykładem podczas parady w Jerychu? Jak ona ma na imię? To Rachab, prawda? To Rachab.

Rozumie, że dzieje się tu coś dramatycznego, coś większego niż coś, z czym ona może sobie poradzić i z czym może sobie poradzić król Jerycha. Dlatego prosi o schronienie i je otrzymuje. Zatem nie ma, no wiecie, żadnego wyjścia dla ludzi, którzy szukają Boga, a mimo to i tak zostają odcięci.

To nie działa w ten sposób. Wiem, że to nie rozwiązuje wszystkich problemów, jakie możesz mieć, ale myślę, że daje nam pewną podstawę do dyskusji na ten temat w szerszym kontekście kulturowym, a być może także w kontekście teologicznym. Przejdę do być może łatwiejszych zagadnień.

Dla tych z Was, którzy lubią diagramy i schematyczne sposoby patrzenia na sprawy, oto jak spojrzeć na Księgę Jozuego. A dla tych z Was, którzy lubią muzykę, jest to forma ABA. Pamiętasz ABA, kiedy uczyłeś się form muzycznych? Tak, Katie, masz to wszystko.

To apel biznesowy w działaniu. Mamy formularz ABA. Zdaję sobie sprawę, że to naprawdę kiepska analogia, ale w każdym razie tak jest.

Części, które przyjemnie się czyta, to te, które mają związek z akcją. Dopiero kiedy zabierasz się do załatwiania spraw, o mój Boże, naprawdę nie to chciałam wybrać na dzisiejsze nabożeństwo. Bo co się dzieje w firmie? Cóż, to rozdanie spadku.

I, oczywiście, przeczytanie 67 wersetów rozdziału 15 o tym, czym jest Juda, może nie wydawać się naprawdę błyskotliwe i możesz nie uzyskać z tego wielkiego duchowego zastrzyku na dany dzień, ale o to właśnie chodzi. Kiedy będziesz czytać te rzeczy na temat spadku, przeglądać je, czy cokolwiek z nimi zrobisz, otrzymasz dwie wiadomości. Jak Bóg mówi, Juda, Juda otrzyma to monumentalnie ogromne dziedzictwo, prawda? Cały rozdział został przekazany Judzie.

Na przykład dojdź do końca tej całej sprawy w Rozdziale 19, a będziesz mieć sześć plemion upakowanych w jednym rozdziale. Coś o znaczeniu Judy. I oczywiście będzie to Dawid i syn Dawida.

Zatem linia Judy, nawet w tym przekazaniu dziedzictwa, jest naprawdę ważna. Co ważniejsze, widzimy tutaj Boga, który dotrzymuje swojej obietnicy. Tak, wkraczają i podbijają, i to jest początek, nie ma co do tego wątpliwości.

Ale teraz sam fakt, że On rozdaje dziedzictwo tym ludziom, oznacza, że rodziny otrzymają tę ziemię i będzie to trwałe posiadanie tej ziemi, którą Bóg im dał. On jest właścicielem, to nie ulega wątpliwości, ale oni są najemcami. I tak obietnica dana Abrahamowi, o której wspominaliśmy przed chwilą, obietnica dana Abrahamowi, teraz spełnia się w bardzo realny sposób.

Dostają spadek. Powtórzę więc: te rozdziały mogą nie być dla ciebie zbyt ekscytujące, ale pomyśl o zasadach leżących u ich podstaw. Będziemy dzisiaj rozmawiać przede wszystkim o przygotowaniach do podboju i samym podboju, a potem, na zakończenie, naprawdę trochę na koniec o odnowieniu przymierza.

Ale to jest nasze schematyczne podejście do Jozuego. Jest kilka rzeczy, które musimy powiedzieć o samym Jozue. Co oznacza jego imię? Jehoszua.

Co ma na myśli Jozue? Tak, a nawet bardziej niż Zbawiciel, Pan, to boskie imię Jahwe jest wbudowane w to już na początku, Jehoszua. W porządku, więc to Pan zbawia, albo Pan jest zbawieniem. Spójrz na to z obu stron.

I oczywiście jest to hebrajska forma czyjego imienia? Jezus. Prawidłowy. To znaczy, czytacie Nowy Testament, Jezusa po grecku, ale to będzie transliteracja Jozuego.

Jest w tym także kilka miłych uwag dotyczących tego, jak daleko chcesz to posunąć. To zależy od ciebie. Jest kilka ważnych rzeczy w sposobie funkcjonowania Jozuego do tego momentu.

Bóg go przygotował, ponieważ służył jako dowódca w tej bitwie z Amalekitami. I pamiętajcie, kiedy zestawiliśmy Księgę Wyjścia 17 i Powtózonego Prawa 25, a nie tylko czytaliśmy Księgę Wyjścia 17, Amalekici naprawdę utrudniali życie Izraelitom, w końcu wybijając słabych i bezbronnych. Nie wiem, wygląda na to, że Izraelici na razie przegrywali tę bitwę.

Jozue tak nakazał. Tak więc, w pewnym sensie, to jest jego militarne przygotowanie do całej tej sprawy związanej z wkroczeniem i podbiciem tej ziemi. W Księdze Wyjścia od 32 do 34, kiedy Mojżesz był na górze, otrzymując instrukcje dotyczące przybytku i Aarona oraz całej tej cudownej sprawy zbliżania się do Boga, Jozue również tam jest.

Więc wie, jak to jest mieć tego rodzaju doświadczenie, tę odrębność, ponieważ, oczywiście, Aaron i reszta ludzi nie są w stanie zrobić tego ze złotym cielcem. I wreszcie Jozue jest jednym ze szpiegów wysłanych do tego kraju i także tutaj postępuje wbrew powszechnej opinii. On i Kaleb to ci, którzy mówią: musimy robić to, co nam Bóg nakazuje.

Podczas gdy reszta dziesięciu szpiegów, wszyscy przywódcy, pamiętajcie o tym, oni wszyscy są przywódcami, a mimo to postąpią wbrew przykazaniom Boga. Zatem Joshua jest już bardzo dobrze przygotowany pod względem tego, czego się od niego oczekuje i czego będzie można się spodziewać. Teraz chcę poświęcić trochę czasu na przyjrzenie się rozdziałowi pierwszemu.

Mam nadzieję, że niektórzy z Was mają przy sobie Biblię, ponieważ dzieje się tutaj kilka interesujących rzeczy i musimy wspomnieć przynajmniej o kilku z nich. Po

pierwsze, jeśli dorastałeś w szkółce niedzielnej, założę się, że nauczyłeś się na pamięć Jozuego 1.8. Chętnie bym się założył. Pozwól, że ci to przeczytam.

Dzieje się to po tym, jak Pan powiedział: Mojżesz, mój sługa, nie żyje, wiesz, że teraz w zasadzie zajmiesz jego miejsce, a Bóg obiecał: Będę z tobą, nie opuszczę cię. Co mówi werseł 8? Nie pozwólcie, aby to słowo Tory odeszło od waszych ust. Medytuj o tym dzień i noc.

Pamiętasz ten? Czy ktoś musi o tym pamiętać? Czy to było wtedy, gdy byliście dziećmi? Czy ktoś jeszcze coś pamięta? W porządku. Rozmyślajcie nad tym dniem i nocą, abyście pilnie przestrzegali tego, co w nim jest. Oto, o czym chcę, abyś miał na uwadze.

Nie pozwólcie, aby słowo Tory wychodziło z waszych ust. Medytuj o tym dzień i noc. To wezwanie rozpoczyna drugą część Biblii hebrajskiej w Pięcioksięgu.

To jest Tora. Jozue zaczyna, cóż, to, co nazywamy historią Powtórzonego Prawa, ale jest to także coś więcej. Rozpoczyna się drugą częścią Biblii hebrajskiej.

Czy wiesz, jaka księga rozpoczyna trzecią część Biblii hebrajskiej? Psalm. A na czym skupia się głównie Psalm 1? Tora i medytacja nad Torą. Widzisz tu jakiś ciekawy wzór? Podejmiemy to, gdy zaczniemy od Księgi Psalmów.

W każdym razie Jozue jest zachęcany do medytacji nad Torą. A potem mamy kilka bardzo interesujących incydentów i zamierzam po prostu podkreślić fragment notatki, którą uważam za nieco ironiczną i mam nadzieję, że zauważyłeś to, czytając ją. Daje małą zachętę tym dwóm i pół plemionom, które będą po wschodniej stronie.

Kim są te dwa i pół plemienia po wschodniej stronie rzeki Jordan? Pierwszy zaczyna się od R., Rubena, Gada i połowy pokolenia Manasses. Prawidłowy. I Jozue daje im małe napomnienie, a potem mówią: Gotowi na to? Podobają mi się ten werseł: cokolwiek nam rozkażesz, uczynimy i dokądkolwiek nas poślesz, pójdziemy, tak jak byliśmy w pełni posłuszni Mojżeszowi, tak i będziemy posłuszni Tobie.

Chyba nie przyłapałeś Izraelitów na strasznym posłuszeństwie Mojżeszowi, prawda? To nie jest to, co czytam w Liczbach od 13 do 20, cokolwiek to jest. Ale tak, w tym momencie Joshua mógł odczuwać pokusę, aby odwrócić się i uciec, ponieważ również dostrzegł wzór. W każdym razie przekroczyliśmy Jordan.

Jedną z rzeczy, które chcę, żebyście zobaczyli w tych wydarzeniach i które zamierzam szybko omówić, jest to, jak Pan w swoim miłosierdziu zachęca zarówno Jozuego, jak i pokazuje Izraelitom, że Jozue rzeczywiście przejmuje władzę od Mojżesza. Jozue ma pełne potwierdzenie Boga do przejęcia od Mojżesza i wiemy o tym w miarę rozwoju tych wydarzeń. Jak przebiega przeprawa przez Jordan? Cóż, spójrz, co się tutaj dzieje.

Przejdź do, jeśli uda mi się znaleźć, przeprawy przez Jordan, rozdział 3, werset 7. Pan mówi do Jozuego: Dziś zacznę cię wywyższać w oczach całego Izraela. Gdy dojdiesz do brzegu wód Jordanu, stań w rzece, a oni to zrobią. Zwróć uwagę na koniec rozdziału.

Niosą Arkę Przymierza, która przechodzi po suchym lądzie. I nie jest to wspomniane raz, ale wielokrotnie. To samo wydarzyło się, gdy Izraelici przekroczyli Morze Trzciny.

Jadą po suchym terenie. Powinni widzieć tutaj podobieństwa z tego typu rzeczami. Oni też będą obchodzić Paschę.

To ten sam sezon. Pojawia się dowódca armii Pańskiej i co mówi Jozuemu? Stoisz na świętej ziemi. To też brzmi całkiem znajomo, prawda? A potem, oczywiście, ponieważ nie obrzezali się na pustyni, mają wziąć krzemienne noże i się obrzezać.

Ciekawa perspektywa. Oto kilka innych rzeczy związanych z przeprawą przez Jordan. Jeśli dzisiaj spojrzysz na rzekę Jordan, zobaczysz, że jest dość mała.

Jest całkiem mały. Właściwie jestem pewien, że rzeka Jordan mogłaby przepływać przez ten pokój, jeśli spojrzeć na niego na północ od Morza Martwego. Jednak w starożytności, w fazie powodzi, szerokość sięgała około mili.

Mówimy więc o czymś, co byłoby nieco trudniejsze do przekroczenia. Ci z Was, którzy znają Środkowy Zachód i w pewnych miejscach znają rzekę Mississippi, to szeroka rzeka i przeprawa przez nią będzie poważnym zadaniem. Podobnie dzieje się to podczas Paschy.

To sezon powodziowy. To koniec pory deszczowej. Będzie tam dużo wody.

Dlaczego teraz nie ma tak dużo wody? Powodów jest wiele, a jednym z nich jest to, że zarówno naród Jordanii, jak i naród Izraela pobrały wszelkiego rodzaju wodę u podnóża góry Hermon i wykorzystują ją do celów rolniczych, przemysłowych itp. Ale z tego powodu nie ma aż tak dużo wody. Pamiętaj tylko, że kiedy widzisz zdjęcia Jordanu, z którymi wracają Twoi przyjaciele lub rodzina-turyści, nie czytaj ich w ten sposób 3500 lat temu.

Nie byłby tak mały. W porządku, czy jest coś jeszcze, co powinniśmy powiedzieć na ten temat? Postawili pamiątkowe kamienie, co po raz kolejny pokazuje tę edukacyjną rzecz. Kiedy dzieci pytają, co oznaczają te kamienie? Powinieneś ich edukować.

Przekazywanie tradycji jest główną częścią całej tej sprawy. Przepraszam, powtórzyć? Och, druga część pism świętych? W Biblii hebrajskiej są to Nevi'im, czyli prorocy, co będzie obejmować, jak to rozumiemy, zarówno księgi historyczne, jak i piszących

proroków. Nie, prorocy. Kiedy w Biblii hebrajskiej używane jest określenie proroków, Nevi'im, tak naprawdę zaczyna się ono od Jozuego.

A w Nevi'im znajduje się Jozue, Sędziowie, 1 i 2 Samuela, Królowie, a następnie także Izajasz, Jeremiasz, Ezechieli i 12 mniejszych proroków. To znacznie większa sprawa. Ale Jozue to zaczyna i kładzie nacisk na Torę.

Dziękuję. Cóż, jesteśmy gotowi, aby kontynuować? Raczej. Mała mapa.

Wiesz, ta mapa jest dostępna w Atlasie Biblii NIV i oczywiście pomocne jest również zawsze korzystanie z map, które znajdują się z tyłu Twojej Biblii. Mapy są świetne, szczególnie teraz, gdy lokujemy się w krainie, a to, co się wydarzy, będzie wydarzeniem historycznym i będzie miało miejsce na szachownicy. Znajomość szachownicy pomaga.

Zaczynamy. Przeszli Jordan lub zamierzają to zrobić, no cóż, przekroczyli Jordan. Za chwilę ruszamy na podbój Jerycha.

Ale chcę, żebyś zauważył coś na temat lokalizacji Jerycha. To jest tutaj, coś w rodzaju martwego punktu, jeśli wolisz. Wiecie, Izrael będzie się rozciągał w tę stronę, będzie się rozciągał w tę stronę.

Wiele osób mówiło, że kiedy podbiją Jerycho, tak naprawdę dostaną podbrzusze tej ziemi Kanaan. OK, to będzie wrażliwy punkt. Pamiętają, że Dolina Jordanu znajduje się znacznie poniżej poziomu morza.

Północny kraniec Morza Martwego znajduje się 400 metrów poniżej poziomu morza. Mają więc do wykonania ruch w górę, a o tym, jak sobie z tym poradzą, porozmawiamy w kilku kampaniach. Ale ich następną rzeczą jest pójść w górę i wypróbować Ai lub Ai.

Będę to wymawiał Ai, taka jest jego hebrajska wymowa. O tej kampanii i jej początkowej porażce porozmawiamy za chwilę. A kiedy w końcu zajmą ten obszar w okolicy Aj i Betel, będzie to oznaczać, że utrzymają się na wzniesieniu.

Trudno jest podbijać ludzi, jeśli jesteś poniżej nich, czyli tam, gdzie oni byli, kiedy byli tutaj. Ale kiedy już tu dotrą, są obecnością. Są obecnością i są trochę groźną obecnością.

Należy pamiętać, jak powiedziałem wcześniej, że te miasta są miastami-państwami. I tak mamy małe miasto-państwo Gibeon, jedno z Gezer, drugie z Sychem i tak dalej. Ludzie w okolicy bardzo się denerwują.

A te cztery miasta, jeśli przeczytałeś dzisiejszą narrację, co robią? Tak, łączą się w jedno, ponieważ Jozue i Izraelici przestraszyli ich do switu. Więc łączą się w grupy i mówią: „No cóż, przybyliśmy z daleka”. Widzisz nasz spleśniały chleb i widzisz nasze podarte buty, więc zawrzyjmy układ.

I oczywiście najbardziej interesującą rzeczą, co jest bardzo jasne w tekście, jest to, że Jozue nie pytał Pana. Duży błąd. Zawiera traktat, ponieważ na pozór wygląda na to, że jest to mądre posunięcie.

Ale zauważ, że przestrzegają traktatu. I w Bożej suwerenności, to będzie sposób na ich faktyczne przybycie i dokonanie wielkiego zniszczenia na południu w tej początkowej kampanii. Zatem zawrzyjcie traktat z Izraelitami, zajmijcie się wskazówką, z Izraelitami i tymi czterema miastami, które są tam zamazane na żółto.

Kiedy traktat wejdzie w życie, w niektórych miastach-państwach zaczną się niepokoje. Czy pamiętasz rozdział 10 Księgi Jozuego? Tutaj macie Jerozolimę, główną siłę. Kiedy Jozue, Izraelici i Gibeonici trzymali ten obszar tutaj, Jerozolima została odcięta.

Zrobimy z tym więcej, kiedy będziemy później zajmować się geografią, ale odcięto im środki dostępu, zarówno na wschodzie, jak i na zachodzie, ponieważ to idzie tu, a potem na zewnątrz. Wiem, że na tej mapie tak to nie wygląda, ale ten obszar bezpośrednio na zachód od Jerozolimy jest tak nierówny, że nie ma dróg prowadzących w tę stronę, nie w starożytności. Wiedzą więc, że ich dostęp do głównych szlaków komunikacyjnych jest teraz pod kontrolą kogoś obcego.

Tak więc w każdym razie Jerozolima spotyka się z innymi miastami, Hebronem, Yarmouth, Lakisz i Eglon, i zamierzają pobić koalicję przeciwko Jozuemu lub próbować ją stworzyć. Tak, Sara. W tym kontekście użyto słowa „Jebusyty” i było to miasto Jebus. będziemy mieli o wiele więcej do powiedzenia na ten temat, kiedy zaczniemy mówić o Dawidzie i jego faktycznym podboju Jerozolimy.

Ale tak, to Jebusyci. Są tu wszystkie te małe istoty, Hetyci, Chiwwici, Jebusyci, Peryzzyci itd. Wszystkie one są prawdopodobnie plemienne, jeśli chcesz myśleć o tym bardziej niż o czymkolwiek innym, małe tożsamości etniczne.

OK, to jest nasza mapa i w zasadzie nazywa się to Kampanią Południową. To poprowadzi nas przez 10 rozdział Jozuego, prawda? Przetnij centrum, skręć na południe i dotrzyj do głównych miast właśnie tutaj, w naszym rejonie Szefeli. A więc tak to działa na mapie.

Powiemy teraz tylko to, co już powiedziałem: wchodzi do Jerycha. Ponownie, Jerycho jest kluczowym miejscem, centralnym pod względem kraju, zdobywa wyżynę, naprawdę dzieli i podbija, ponieważ miasta na północ stąd nie mogą teraz,

no wiecie, komunikować się z miastami na południu . Przemierzaj południe i rozpraw się z głównymi miastami, ale czy podczas czytania zauważyłeś, że żadne z tych miast nie zostało spalone, z wyjątkiem Jerycha i Aj? Reszta to po prostu, no wiesz, wejście, rozprawienie się z populacją, a wtedy ten materiał w końcu stanie się twój.

To prawda, jak powiedziałem wcześniej, pierwszą rzeczą, jaką robią, jest po prostu radzenie sobie z przywódcami i szybkie podbijanie. Rozliczenie następuje później. Zwycięstwo północy i zamierzam je nazwać zwycięstwem, ponieważ chociaż mamy opisane główne zwycięstwo przeciwko królowi Chasor, to znowu zajmuje to dużo czasu i mogły się z tym wiązać także inne kwestie.

Chazor jest bardzo ważny, Hazor, Hazor, w porządku? To miasto w tym okresie było absolutnie ogromne. To największe miasto w całej okolicy, po zachodniej stronie Doliny Jordanu, wieś, Dolina Jordanu, wieś; skąd to wziąłem? W każdym razie Dolina Jordanu. Oto rzecz.

Kiedy czytasz teksty El Amar, władca Chasoru jest jedyną osobą w tych tekstach nazywaną królem. Reszta to przywódcy, władcy. Władcę Chasoru nazywa się królem, a w tym okresie to konkretne miejsce zajmowało ponad 200 akrów, a myślicie, że nie mam pojęcia, co to jest akr.

Cóż, jeśli pomyślimy względnie, teren Jerozolimy, czyli Jebusa w tamtym czasie, miał powierzchnię około 10 lub 11 akrów. Hazor jest o wiele większy. To ogromne miasto, więc kiedy Hazor zbiera siły przeciwko tym ludziom w Jozue, walczy z Hazorem i otaczającymi ich ludźmi , no wiecie, toczy się wielka bitwa.

Królem jest Jabin. To prawdopodobnie imię dynastyczne. Porozmawiamy o tym później, kiedy będziemy mówić o Księdze Sędziów.

Znowu pojawi się to samo. W porządku, więc oni wygrywają i powtórzę to, co powiedziałem wcześniej, samo rozstrzygnięcie nastąpi później. W tym momencie nie jest to zawód.

Są to początkowe bitwy, w których Bóg zapewnia Izraelitom zwycięstwo. To pierwszy krok do dziedziczenia ziemi. Czy masz pytania na ten temat, zanim przejdziemy dalej? Mamy jeszcze trochę do zrobienia, jeśli chodzi o przyglądanie się najważniejszym bitwom i wyciąganie wniosków.

W porządku. O, kilka zdjęć. Zapomniałam, że to też miałam pokazać.

Rzeka Jordan jest bardzo wijąca. OK, to jest antena, a to jest mała rzeka, jaką widzimy teraz. Naprawdę mam dzisiaj problemy ze wskaźnikiem.

Oto szerszy obszar zalewowy, który jest całkiem nieźle uprawiany. Zwróć uwagę, jak jałowa jest sytuacja, gdy znajdziesz się po obu stronach. W tym przypadku faktycznie patrzymy na starotestamentowe Jerycho, Tell.

To jest tutaj, na dole. Niezbyt duży. Współczesne miasto Jerycho.

Tam, dalej, możesz to zobaczyć we mgle, dokładnie tam. Morze Martwe, północny kraniec i oczywiście góry Transjordanii. A zatem to jest miejsce, po którym maszerowali raz przez sześć dni, a siódmego dnia siedem razy.

A teraz ciekawa rzecz, na którą warto zwrócić uwagę: toczy się ogromna, ogromna, ogromna dyskusja i debata wśród archeologów na temat podboju Jerycha. Czy mamy na to dowody? Czy Jerycho było już wówczas zasiedlone? Skąd mamy to wszystko wiedzieć? I oczywiście, w zależności od tego, kogo czytasz, opowiadasz się po jednej lub drugiej stronie. Ale tylko o kilku rzeczach, o których warto pamiętać.

W przeciwieństwie do kobiety o imieniu Kathleen Kenyon, która była bardzo znaczącą archeologiem, co do tego nie ma wątpliwości, nie stwierdziła żadnych dowodów na osadnictwo w Jerychu w późnym okresie brązu, ponieważ szukała szczególnego rodzaju elitarniej ceramiki, a nie była to Tam. Późniejsze prace wykazały, że rzeczywiście istnieją dowody na istnienie późnego brązu i jest to okres, w którym miał miejsce exodus, exodus i podbój. Rzeczywiście są tam dowody.

Ponownie, jest to sprawa o wiele większa. Hej, jeśli to cię interesuje, wiesz, jeśli jesteś absolwentem ekonomii lub stosunków międzynarodowych, weź udział w kursie archeologii doktora Wilsona. Zabawne rzeczy.

W każdym razie istnieją dowody na ugodę w tamtym momencie. I kolejna rzecz, którą odkryli, jest naprawdę fascynująca na południowym krańcu ogona. Tutaj masz kamienną ścianę, OK? To kamienna ściana oporowa.

Niektórzy datują to na okres mniej więcej późnego podboju brązu. Znowu toczy się na ten temat wielka debata, a ty pytasz, dlaczego nam to wszystko mówisz? Idę gdzieś, nie martw się. Upadłe ceglane ściany.

Oto jak to działa. Masz kamienną ścianę, a na dodatek masz ceglana ścianę. Rozumiem? Kamienna ściana fundamentowa.

W pobliżu Jerycha nie ma zbyt wielu kamieni. To jest w Dolinie Jordanu. Importujesz duże kamienie budowlane, ale czego wtedy używasz? Jest tam mnóstwo błota i mnóstwo materiału, z którego można zrobić cegły.

Produkujesz cegły i budujesz wiele konstrukcji, które są nieodłączną częścią miejsca, w którym mieszkasz. I tak, na górze tej podstawy znajduje się tak zwana ściana oporowa, przepraszam. Mamy więc te ściany z cegły mułowej.

Znaleźli je upadłe po zewnętrznej stronie, w tej konkretnej części, na południowym krańcu Tell. Oto sugestia. Ponownie będzie wiele debat i być może dr Hildebrandt mnie zabierze i będziemy mogli się na ten temat spierać, ale sugeruje się, że po upadku tych murów mogła nastąpić aktywność sejsmiczna.

Jest to obszar bardzo aktywny sejsmicznie; Trzęsienia ziemi to inny sposób ujęcia tego, wiesz. Ściany upadły. Co jest napisane? Ludzie weszli od razu.

Być może naprawdę chciałbym, aby mój wskaźnik działał tutaj. Być może, kiedy to coś spadło, prawie utworzyło małą rampę. Idą w górę, wiesz.

Nie musisz już wspinać się po ścianach. Teraz wszystko, co musisz zrobić, to pokonać te rzeczy, a nasza upadła cegła błotna stanie się miejscem, do którego najeżdźcy będą mogli wmaszerować prosto na górę. Powtórzę: randkowanie jest problemem, wiem o tym, ale warto się temu przyjrzeć.

Oto druga rzecz. Kamienne ściany nie ulegają erozji bardzo szybko. Cegła błotna tak.

Patrzysz na mnie i mówisz: tak, ale w Dolinie Jordanu nie pada zbyt często. I masz rację. Nie pada dużo, ale trochę pada.

Dam ci tylko małą ilustrację. Po raz pierwszy odwiedziliśmy Jerycho w latach 70. i połowie 70. XX wieku. Zdjęcia, które posiadamy z tego okresu, nie są tak zniszczone, nie same zdjęcia, ale rzeczy, które fotografowaliśmy, nie wykazują tak dużej erozji, jak te, które zrobiliśmy w zeszłym roku.

Zatem nawet w ciągu 25, 30 lat, kiedy zacznie padać deszcz, wiele rzeczy, jeśli mówimy o błocie, ulegnie rozkładowi. Tak więc, jeśli ludzie szukają wielu pozostałości ścian z cegły mułowej, jeśli nie zostały one przykryte jakimś późniejszym wypełnieniem itd., mogą ich nie znaleźć. Może ich nie znaleźć.

OK, prawdopodobnie słyszałeś o Jericho o wiele więcej, niż chciałbyś. Właściwie to próbuję cię trochę rozbudzić i wzbudzić zainteresowanie pójściem na inny kurs. Saro, czy to jest pytanie? NIE.

Tak? Nie. Nie. OK.

Czytamy także o Rachab. Nie kieruj się przypisem w swoim NIV, który mówi, że może być karczmarzem. Nonsens.

Ona jest Ishą Zoną. Oznacza kobietę nierządu lub kobietę uprawiającą prostytutkę. To właśnie oznacza.

Mieszka w ścianie. To nie jest Jerycho, bo u nas nie stoją te mury. Ale w Beer Szebie masz ten sam rodzaj struktury archeologicznej, a nie architektonicznej, planu miasta i tak dalej, i tak dalej.

Tutaj masz ścianę zewnętrzną i ścianę wewnętrzną. A pomiędzy jest przestrzeń. I często był używany jako przestrzeń życiowa.

W rzeczywistości jest to prawdopodobnie terminologia, z którą możesz się trochę lepiej utożsamić, chociaż nie brzmi to zbyt ładnie. Ludzie, którzy mieszkali w tych obszarach murów, byli zazwyczaj ludźmi marginalizowanymi – dobrym miejscem do życia dla prostytutki.

Ludzkie tarcze. Czy kojarzysz to określenie ze współczesnych dyskusji? Ludzkie tarcze są czasami używane do ochrony wojowników, którzy chcą wejść i ukryć się za nimi. Widzimy to we współczesnych kwestiach bitewnych i jest to brzydkie.

Ale to samo mogło mieć miejsce tutaj. Pewne części populacji, które prawdopodobnie uważano za nieco bardziej zbędne, nie miały pieniędzy na życie w wewnętrznej części miasta, były bezpieczniejsze i tak dalej, i tak dalej, mieszkali w murach. To tutaj Rachab założyła własną firmę.

I oczywiście, jak wiecie, ukrywa szpiegów, kłamie, aby ocalić ich życie, a potem sama zostaje oszczędzona, ponieważ zwiesza szkarłatny sznur z okna. Kiedy Izraelici przejdą przez granicę, nie tylko ona, ale także jej rodzina zostaną oszczędzone. A więc kilka naprawdę interesujących lekcji na ten temat, pod wieloma względami.

Cóż, porozmawiamy też trochę o udaniu się do Betel i Aj. Myślę, że widziałeś już ten obrazek, kiedy rozmawialiśmy o geografii i topografii Izraela. Ale to tutaj byś doszedł, jeśli udasz się w rejon Ai.

Tam jest Transjordania. Oto obszar tuż nad Doliną Jordanu. Dlatego też wejście na te wadi i wzdłuż tych klifów nie jest takie proste.

Maszerowanie w górę było tym, co Izraelici musieli robić. I na koniec Ai, czyli Ai, co oznacza ruinę. A dowody archeologiczne mówią nam, że zanim Izraelici przybyli, niezależnie od tego, czy znasz wczesną datę exodusu, czy późną datę exodusu, pamiętasz całą tę dyskusję? Nieważne, w którą stronę pójdziesz, to miejsce jest już ruiną.

Było to duże miejsce we wczesnym okresie brązu. To trzecie tysiąclecie p.n.e. Ale zanim dotrzemy do Izraelitów przybywających do tej ziemi, jest to ruina.

Czy to nie interesujące, że tekst biblijny nazywa to ruiną? Część problemu wynika z perspektywy archeologicznej. Jak jednak spalili tę ruinę? Bo to jedno z miast, które miało zostać spalone. To jest problem. Nie mam na to odpowiedzi.

To wciąż jedna z tych rzeczy, które sprawiają sporo trudności. Cóż, musimy porozmawiać o głównych kampaniach i czasie, który nam pozostał. Wspomniałem o Rachab.

Rozmawialiśmy o konsekwencjach Haramu. Czy pamiętasz całą zasadę pierwszych owoców, kiedy czytałeś niektóre rytualne fragmenty Tory? Izraelici mieli przynosić Bogu pierwsze owoce. Wiele osób sugeruje, że w miarę rozwoju samego podboju oddanie Jerycha i wszystkiego, co było w Jerychu, nieodwołalnie Bogu, oznaczało oddanie Bogu pierwszych owoców.

To pierwsze owoce tej ziemi. Zatem nie tylko indywidualne małe plony każdego z nas miały dawać pierwsze owoce, ale to Izrael otrzymywał ziemię od Boga, a Jerycho było pierwszymi owocami i oni ofiarowali je Bogu. Cóż, inną rzeczą, którą musimy omówić w kontekście podboju Ai, jest prawdopodobnie bardziej istotna kwestia.

A jeśli czytałeś Doktora Wilsona, wiesz, że on również wbija tę książkę do głowy. Prawdopodobnie nabyłeś to w wyniku dorastania w kościele, jeśli byłeś w miejscach kościelnych, gdzie dość dużo głosimy na ten temat. Żyjemy w kulturze indywidualistycznej, inaczej niż wtedy.

Gdy spojrzymy na opowieść o Achanie, staje się jasne, że grzech jednej osoby ma głęboki i niszczycielski wpływ na całą społeczność. Taka jest narracja Achana. To nie jest sprawa między nim a Bogiem, że trzyma te rzeczy i kłamie na ten temat.

Ma to straszne konsekwencje w kontekście śmierci Izraelitów i tego, czego dokonał. I twierdzę, że to samo jest nadal prawdą. Dlatego Paweł mówi w 1 Liście do Koryntian 5, pozbądźcie się zakwasu, który jest pośród was, rozmawiając z kościołem, który toleruje tam kazirodczy związek, ponieważ przeniknie on całą społeczność.

Zatem sytuacja w Achanach daje nam kilka dobrych lekcji. Pomiędzy podbojem Betel Aj a opowieścią o Gibeonie, o której wspomniałem przed chwilą, mamy małą przerwę pod koniec rozdziału 8. I ludzie udają się do Sychem. Tam macie zarówno górę Ebal, jak i górę Garizim, a plemiona, zgodnie z tym, co im nakazał Mojżesz, staną, wypowiedzą przekleństwa i błogosławieństwa oraz odprawią w tym miejscu ceremonię potwierdzenia przymierza.

Cóż, mówiłem już o oszustwie Gibeonitów, no wiecie, o gnijącym, spleśniałym chlebie i tak dalej, i tak dalej. Zawierają ten traktat. Ratyfikują to przysięgą.

I chociaż nawet to zostało podjęte na podstawie głupiej decyzji ze strony Izraelitów, oni dotrzymują swojego traktatu, wiesz, coś w rodzaju przysięgi. Zatem Konfederacja Jerozolimska występuje przeciwko nim. Kiedy patrzyliśmy na mapę, mówiłem o jej konsekwencjach.

W wyniku zajęcia Jerozolimy, Hebronu, Lakisz, Eglonu i Yarmouth, czyli tych pięciu miast, zdobędą następnie punkt zaczepienia na południu. I to jest kampania południowa. Wspomniałem już o kampanii północnej i Chasorze.

Teraz, w ciągu pięciu minut, musimy zrobić jeszcze kilka rzeczy. Musimy zwrócić uwagę na fakt, że sam tekst Jozuego mówi: „Hej, jest kilka rzeczy, których nie wzięli”. Dotyczy to przede wszystkim równiny przybrzeżnej, tj. obszarów kosmopolitycznych, a następnie Doliny Jezreel.

Tutaj dochodzimy do sekcji biznesowej Jozuego. Chcę, żebyś znalazł gdzieś tę mapę. Prawdopodobnie jest to na końcu twojej Biblii, jeśli masz Biblię do studiowania, ponieważ chcę, żebyś znał główne przydziały plemienne.

Nie będę się tak przejmował tym, kto co ma tutaj, no wiesz, gdzie szczególnie są Zebulon i Issachar. Ale musicie znać Judę tutaj, na dole. Po prostu zapisz je teraz, a później je znajdziesz.

Musicie poznać Benjamina, bo będziemy mieli dużo do powiedzenia na jego temat. Musisz poznać Efraima. Pamiętacie dwóch synów Józefa? Oboje dostają całą działkę.

Manasses leży po obu stronach rzeki Jordan. Musisz poznać Rubena i Gada. Znajomość Dana będzie pomocna, ponieważ Dan, cóż, Dan wykona kilka interesujących ruchów.

A więc te siedem, które musisz znać. Powtórzę jeszcze raz: nie przejmuję się tak bardzo Aszerem, Neftalym, Zebulonem, Issacharem i Symeonem. Powstają także miasta schronienia.

Do czego służyło miasto schronienia? Tak, nieumyślne spowodowanie śmierci. Jeżeli dopuścił się czegoś takiego, dana osoba mogłaby uciec i powiadomić Cię, gdzie się znajduje. Hebron jest jeden.

Sychem to co innego. Kadesz jest trzecim. Widzisz, że są dość równomiernie rozmieszczone? Pozwól mi je jeszcze raz uruchomić.

Hebron, Sychem, Kadesz. Są trzy po zachodniej stronie Jordanu, rozmieszczone w równych odstępach, tak aby biegnący mógł się tam dostać, zanim dopadnie go ścigający.

Golan znajduje się po wschodniej stronie. Ramot-Gilead. Tak, są blisko siebie, ale pomiędzy nimi znajduje się wadi, które jest tak głębokie, że stanowi faktyczny podział geopolityczny.

A potem tutaj, w miejscu zwanym Bezer. Co się stało z Lewitami? Czy ktoś pamięta, co przydarzyło się Lewitom? Dostają 46 miast. 46 miast.

Wszystkie będą rozmieszczone w szczególnie różnych miastach. Dlaczego? Lewici nie otrzymali własnego dziedzictwa plemiennego. Zamiast tego zajmowali wszystkie pozycje, ponieważ co było jednym z głównych obowiązków Lewitów? Nauczanie Tory.

Zatem tutaj oni są rozmieszczeni w całej grupie ludu Bożego i oni powinni nauczać Tory. Cóż, jeszcze tylko jedna rzecz i skończymy. Joshua daje... Tak, przykro mi, Rebecca.

Na tablicy. Nie chcę tego robić, bo to jest poza atlasem i nie mogę tego opublikować w ten sposób. Wiem, że tablica to wewnętrzna sprawa, ale nadal nie chcę tego robić, bobyśmy nie mieli żadnych problemów.

Możesz znaleźć te rzeczy w dowolnym atlasie i powiedziałbym, że możesz stworzyć własne. To dobre narzędzie edukacyjne. Chciałbym, ale nie chcę powodować żadnych problemów z prawami autorskimi.

Jozue wygłasza żarliwą mowę, w której zapewnia, że lud pozostanie wierny Panu. Stanie się to w rozdziałach 23 i 24, więc pozwólcie, że na zakończenie przeczytam inny fragment, który, założę się, zapamiętaliście w szkółce niedzielnej. Werset 14.

Bójcie się Pana. Służcie mu z wiernością. Odrzuć swoich bogów.

Jeżeli służenie Panu wydaje wam się niepożądane, wybierzcie sobie dzisiaj, komu będziecie służyć, czy bogom, którym służyli wasi przodkowie za rzeką, czy bogom Amorytów, w których ziemi mieszkacie. Ale jeśli chodzi o mnie i mój dom, będziemy służyć Panu. Pamiętasz ten? Jeśli chodzi o mnie i mój dom, będziemy służyć Panu.

W porządku. Nadszedł czas, aby się zatrzymać. Szabat Szalom.

Do zobaczenia w poniedziałek. Mam nadzieję, że dzisiaj wieczorem egzaminy wrócą do waszych pudełek. Jeszcze raz, jeśli masz pytania, przyjdź i zapytaj.